25 Σεπτεμβρίου 2017

ESA: 100 άνθρωποι θα ζουν στο φεγγάρι έως το 2040

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Έως το 2030 θα υπάρξει ένας αρχικός καταυλισμός έξι έως δέκα πρωτοπόρων «αποικιστών» στο φεγγάρι, έως το 2040 οι κάτοικοι του σεληνιακού χωριού θα έχουν φθάσει τους 100 και έως το 2050 τους 1.000. Κάπου τότε, θα μπορούν πλέον να δημιουργήσουν οικογένειες και έτσι να γεννηθούν τα πρώτα…φεγγαρόπαιδα.

Οι πρώτοι κάτοικοι της Σελήνης, κυρίως επιστήμονες, μηχανικοί και τεχνικοί, θα παράγουν σε τρισδιάστατους εκτυπωτές τα σπίτια και τα εργαλεία τους, θα λιώνουν σεληνιακούς πάγους για να πιουν νερό, θα τρώνε λαχανικά που θα καλλιεργούν σε σεληνιακά θερμοκήπια και θα διασκεδάζουν με νέα «ιπτάμενα»

σπορ χάρη στη μειωμένη βαρύτητα του δορυφόρου της Γης.

Αυτό το όραμα – που δεν σκοπεύει να παραμείνει όραμα- παρουσίασε στο Ευρωπαϊκό Συνέδριο Πλανητικής Επιστήμης στη Ρίγα της Λετονίας ο γάλλος επιστήμονας Μπερνάρ Φοένγκ του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος (ESA), ο οποίος, σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, έχει αναλάβει το ρόλο του λεγόμενου «πρέσβη» του Σεληνιακού Χωριού.

Οι ανακοινώσεις του Φοένγκ στη Ρίγα στόχευαν κυρίως σε όσους περιγελούν την όλη ιδέα, θεωρώντας ότι δεν αποτελεί κάτι περισσότερο από επιστημονική φαντασία και μάλιστα σε ένα τόσο σύντομο χρονικό ορίζοντα. Όμως, ο «πρέσβης» τόνισε ότι το σχέδιο είναι και λογικό και εφικτό, δίνοντας στην ανθρωπότητα τη δυνατότητα να επεκταθεί μόνιμα ση Σελήνη.

Ο επικεφαλής της ESA Γιαν Βέρνερ υποστηρίζει ότι όταν ο Διεθνής Διαστημικός Σταθμός (ISS) τεθεί εκτός λειτουργίας, πιθανώς το 2024, θα πρέπει να αντικατασταθεί από μία μόνιμη σεληνιακή αποικία. Κάτι τέτοιο θεωρεί ότι μπορεί να γίνει -όπως και στην περίπτωση του ISS- με διεθνή διαστημική συνεργασία από πολλά κράτη, αυτή τη φορά πιθανώς και με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος θα μπορέσει να βρει κερδοφόρες ευκαιρίες στη Σελήνη.

Επιστήμονες και επιχειρηματίες βλέπουν θετικά την ιδέα, αλλά προς το παρόν δεν έχουν «τσιμπήσει» οι πολιτικοί, οι χώρες των οποίων θα πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για να χρηματοδοτήσουν το φιλόδοξο σχέδιο.

Το δέλεαρ θα μπορούσαν να είναι οι πρώτες ύλες στη Σελήνη, όπως ο ηφαιστειακής προέλευσης βασάλτης (που θα μπορούσε να είναι η πρώτη ύλη για δορυφόρους που θα εκτοξεύονται από το φεγγάρι), το σπάνιο στη Γη αλλά άφθονο στο φεγγάρι ήλιο-3 (από όπου θα μπορούσε θεωρητικά να παραχθεί καθαρότερη και ασφαλέστερη πυρηνική ενέργεια), το οξυγόνο και το υδρογόνο από τη διάσπαση του σεληνιακού νερού (δύο αέρια που εκρήγνυνται αν αναμιχθούν και άρα μπορούν να είναι η πρώτη ύλη για πυραυλικά καύσιμα) κ.α.

Η μη επανδρωμένη (ρομποτική) εξερεύνηση του φεγγαριού ήδη προχωρά, με αρκετές διαστημοσυσκευές και οχήματα τύπου ρόβερ να ετοιμάζονται για προσελήνωση τα επόμενα χρόνια.

Όμως το μεγάλο στοίχημα θα είναι οι επανδρωμένες αποστολές και αυτή τη φορά, όχι πρόσκαιρες όπως οι αμερικανικές του προγράμματος «Απόλλων» πριν από δεκαετίες. Ορισμένοι μάλιστα, φοβούμενοι μια ανεξέλεγκτη κλιματική αλλαγή ή έναν πυρηνικό πόλεμο στη Γη στο μέλλον, θεωρούν τη δημιουργία βάσης ή χωριού στη Σελήνη μια αναγκαία δικλείδα ασφαλείας για την ανθρωπότητα.

Όμως, όπως έδειξε η προσωπική εμπειρία των περισσοτέρων ανθρώπων που έζησαν σε προσομοιώσεις σεληνιακών ή αρειανών εγκαταστάσεων στη Γη, τα πράγματα δεν θα είναι καθόλου εύκολα, είτε ζουν μέσα στις εγκαταστάσεις τους, είτε βγαίνουν έξω με τις διαστημικές στολές τους. Αλλά κάθε αρχή και δύσκολη, αντιτείνουν οι πιο αισιόδοξοι.

Όσο για το κόστος του ταξιδιού στη Σελήνη, όπως είπε ο Φοένγκ, «η τιμή του ‘εισιτηρίου’ σήμερα είναι της τάξης των 100 εκατομμυρίων ευρώ, αλλά σε 20 χρόνια μπορεί να είναι 100 φορές πιο φθηνό». Βέβαια, αυτό σημαίνει 100.000 ευρώ, οπότε δεν είναι και τσάμπα…

in.gr, ΑΠΕ-ΜΠΕ